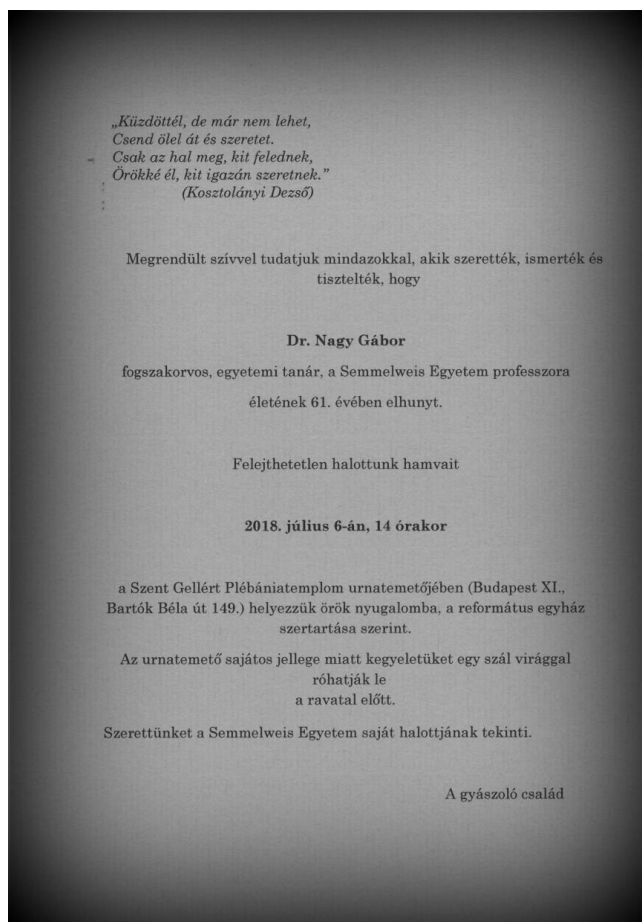

Dr. Nagy Gábor egyetemi tanár

Nekrológ

2018. június 6-án hosszú és türelemmel viselt betegségét követően elhunyt Dr. Nagy Gábor egyetemi tanár, a Fogászati és Szájsebészeti Oktató Intézet Orális Diagnosztika Osztályának osztályvezető főorvosa.

Professzor Dr. Nagy Gábor 1957. március 16-án született Debrecenben. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán végezte 1975-81. között. Már harmadéves korától részt vett a DOTE Biokémiai Intézet Diákkörének munkájában, bekapcsolódva a kutatásba és demonstrátorként az oktatásba is. Kutató munkájának kezdetét ötödévesként díjnyertes TDK pályamunka jelezte. Az általános orvosi diploma megszerzését követően a DOTE Stomatológiai Klinikáján nyert alkalmazást. Itt tevékenykedett, először mint klinikai orvos, a szájsebészeti osztályon, majd 1985-ben Fog- és Szájbetegségek tárgyból szerzett szakvizsga után a klinika Parodontológiai és Szájbeteg Osztályán dolgozott mint egyetemi tanársegéd. További klinikai tevékenységét is ezen a szakterületen fejtette ki, 1990-1996 között egyetemi adjunktusként, majd 1996-2000 között, mint egyetemi docens. 1996-tól a DOTE Stomatológiai Klinikájának Parodontológiai Tanszékén tanszékvezető-helyettes lett. Ezidőszak alatt tudományos tevékenysége főleg a nyálmirigybetegségek (hyposalivatio), illetve a poliszisztémás autoimmun kórképek stomatológiai vonatkozásai felé irányult. E témával

kapcsolatban két magyar szabadalma került bejegyzésre. Tudományos munkája szorosan összefüggött az autoimmun kórképekben szenvedő betegek gondozásával, melyet a DOTE-n működő, általa megszervezett munkacsoport tagjaként, több szakterület képviselőjével szorosan együttműködve végzett. 1995-ben szerezte meg az orvostudomány kandidátusa tudományos fokozatot.

1998-tól felkérést és kinevezést kapott a Semmelweis Egyetem Fogorvostudományi Karán, mint az Orális Diagnosztika tárgy előadója. Ezzel párhuzamosan végezte oktatói munkáját a DOTE docenseként, mely több tárgy keretében (Parodontológia, Orális Medicina, Preventív Fogászat, Stomatológia) gyakorlati és elméleti képzésre terjedt ki. 1999-ben akkreditálták a Debreceni Egyetem Fogorvostudományi Kutatások című doktori programjában, mint témavezetőt, ezzel is elősegítve a debreceni Fogorvostudományi Kar létrehozását. 2001-ben ráépített szakvizsgát szerzett az újonnan bevezetett Parodontológia tárgyból. 2000 decemberétől a Semmelweis Egyetem Orálbiológia Tanszékére nyert kinevezést mint egyetemi docens. 2002-ben habilitált, 2005-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. 2007-től 2013-ig a Semmelweis Egyetem Orális Diagnosztikai Tanszékének vezetője volt. 2013-tól a Fogászati és Szájsebészeti Oktató Intézet Orális Diagnosztikai Osztályát vezette.

Oktatói tevékenysége során számos diplomamunka és szakdolgozat megjelenését irányította, több PhD. értekezés elkészítésében és bírálatában vett részt. Tevékenységét 1998-ban a DOTE-n az Év Oktatója kitüntetéssel ismerték el. 1997-től az országos szakképesítő bizottság, majd 2000-től 2008-ig a Fog-és szájbetegségek Szakmai Kollégiumának tagja volt. Munkásságát 2000-ben megjelent monográfiája (Nyálmirigy betegségek) foglalta össze, majd a Fogorvosi ismeretek - Tesztkérdés gyűjtemények és magyarázatok című könyvben valamint az Orális mikrobiológia, immunitástan, diagnosztika és infékciónkontroll című könyvben is több fejezete jelent meg. Társszerkesztésében 2005-ben megjelent a Magyarországon úttörő Orális Diagnosztika tankönyv, valamint a Gerosztomatológia szakkönyv.

Nagy Professzor a magyar fogászat jelentős személyisége volt. Mind kutató, mind gyógyító-megelőző, mind oktató munkája jelentősen hozzájárult a Fogászati és Szájsebészeti Oktató Intézet tevékenységének magasabb szintre emeléséhez és az egész Fogorvostudományi Kar elismertségének növeléséhez hazai és nemzetközi szinten egyaránt. Számíthattunk rá tudományos kérdésekben csakúgy, mint emberi problémák megoldásában. Gyászoljuk kollégái, barátai, munkatársai és betegei. Együtt érzünk szerető családjával.

Budapest, 2018. június 7.

Dr. Kivovics Péter